



Hamar kommune

Kultur

Kunnskapsdepartementet
Opplæringsavdelingen
Postboks 8119 Dep
0032 OSLO

Deres ref.:
201005688

Vår ref:
Terje Halvorsen
Tlf: 62 51 05 26
10/5394(3)

Arkiv:
/A30/&13
2821/11
-

Dato:
09.02.2011

HØRINGSU|TTALELSE TIL RAPPORTEN "KULTURSKOLELØFTET - KULTURSKOLE FOR ALLE"

Utvalget har utført et meget viktig og kompetent arbeid, og rapporten inneholder så mange interessante analyser og forslag at rapporten selv vil kunne tjene som et verdifullt verktøy i den videre utviklingen av kulturskolene.

Rapporten drøfter på en god måte utfordringer og muligheter som ligger i et utvidet samarbeid mellom kulturskole, grunnskole og SFO. Regjeringens ambisiøse mål er at flere skal få utvikle sine talenter og få gode opplevelser med kunst og kultur, og rapporten gir en rekke gode eksempler på tiltak for å utvikle et mer omfattende kulturskoletilbud med målsetting om at "alle barn som ønsker det får et kulturskoletilbud av god kvalitet til en rimelig pris". Rapporten presiserer hele tiden lokal tilpasning som sentral suksessfaktor.

Rapporten beskriver vesentlige utviklingstrekk for de to skoleslagene de siste tiår, utviklingstrekk som leder fram til dagens situasjon og som har vært med på å prege skoleslagenes egenart. "Nå-situasjonen" beskrives presist. Innsiktsfulle analyser og god dokumentasjon leder fram til gode forslag som både er logiske og nødvendige. Vi gir vår fulle tilslutning til hovedkonklusjonene i rapporten. I det følgende vil vi presisere momenter vi mener er særlig viktig:

Opplæringslovens § 1-1 fastslår at formidling av kunst og kultur er en del av grunnskolens oppgaver og ansvar. De estetiske fagene har gjennom mange reformer i årenes løp relativt sett fått mindre plass, og lærerkompetansen i disse fagene har lenge vært lav. Flere stortingsmeldinger foreslår tiltak for å styrke lærerkompetansen i grunnskolen. Fra sentralt hold mener man at den viktigste innsatsfaktoren for elevenes læring nettopp er lærers kompetanse. Vi er enig i dette, og støtter derfor alle tiltak som kan føre til kompetanseheving innen de estetiske fagene i grunnskolen. Vi støtter rapporten i at det ikke må bli slik at kulturskolen skal komme inn i grunnskolen og overta grunnskolens undervisningsansvar. Det er viktig å øke grunnskolelærernes kunst- og kulturfaglige kompetanse. Gjennom kvalitet i undervisningen kan elevenes interesse for og ønske om framtidig deltakelse i kulturaktiviteter være uavhengig av etnisk og sosioøkonomisk bakgrunn. Andre vesentlige tiltak er

grunnskolenes/SFOs samarbeid med kulturskolen, ”den kulturelle skolesekken” og samarbeid med frivillige lag og organisasjoner.

Et vellykket samarbeid krever høyt kompetente kulturskolelærere, og vi støtter alle rapportens forslag som legger til rette for rekruttering av medarbeidere med høy kulturfaglig og pedagogisk kompetanse til kulturskolene. Vi støtter utvalget i at premissene for samarbeid med grunnskole/SFO må være at tiltakene tilpasses lokale forhold, tjener kulturskolens verdier og kvaliteter og må oppleves som hensiktsmessig for dem som arbeider i kulturskolen. Professor Anne Bamfords internasjonale UNESCO-undersøkelse om effekten av undervisning i kunstoffag (WOW-faktoren 2004), viser at alt som er virksomt både kan virke positivt og negativt. God undervisning i kunstoffag har positiv effekt for elevens utvikling, mens dårlig undervisning virker nedbrytende. Undersøkelsen sier noe om det store ansvar skolene har og hvor viktig det er at barn og unge tilbys kvalitativ god opplæring.

Vi støtter utvalget i at kulturskoleutviklingen må sees i et mer langsiktig perspektiv enn bare 1. til 4. klasse. Utvalget betoner kulturfagenes egenverdi, og poengterer fokuset kjerneaktiviteten må ha i kulturskoleutviklingen. Kulturskolen skal drive seriøs kulturfaglig opplæring, og denne opplæringen må ha et langsiktig perspektiv når målet er å oppnå varige og positive effekter for individ og samfunn. Kulturskolens kjerneaktiviteter bør ikke omfatte kortere kurs som en i dag finner i fritidsklubber og i Friundervisningen. Vi er enig med utvalget som sier:

”Dersom kulturskolen er noe mer enn en aktivitetsarena, må en ta konsekvensene av det. Det innebærer at barn og unge kan følge et systematisk opplæringsløp sammenhengende over lengre tid og få mulighet til å fordype seg i kunstoffag med utgangspunkt i evner og utviklingspotensial.”


I tråd med målsettingen om ”tilpasset opplæring” støtter vi tenkningen rundt talentutvikling. En naturlig følge av god breddeaktivitet er framveksten av talentene, og kulturskolene har et selvsagt ansvar for at disse elevene fortsatt får et opplæringstilbud som oppleves som meningsfylt av elevene selv.

Uansett bredde eller topp, vi gir vår tilslutning til rapporten som hevder at deltakelse i kulturaktiviteter bidrar til individets helhetlige, personlige, faglige og sosiale modningsprosess – det er rett og slett en måte å tilegne seg dannelse.

Kulturskolen har sin lovforankring i Opplæringslovens § 13-6 som fastslår at alle kommuner skal ha et kulturskoletilbud. Det er ikke knyttet forskrift til lovparagrafen og teksten hjemler heller ikke forskrift. Kulturskolene har vokst fram over en periode på ca. 50 år, og hver skole har fått sitt unike preg avhengig av lokale forhold. Variasjonene i tilbud er svært store. Hamar kommune er skeptisk til utvalgets forslag om at det utarbeides en forskrift for kulturskolen. Forskriften må evt. lages slik at prinsippet om lokal tilpasning kan ivaretas.

Regjeringens målsetting i Kulturløftet II er ambisiøs, og bevilgede midler er langt fra tilstrekkelig for å oppnå den ønskede utviklingen for kulturskolene. Det er nødvendig å avsette betydelig større bevilgninger fra staten om målene skal nås, gjerne som en kombinasjon med prosjektmidler en kan søke på og andre midler som fordeles ut i fra en fordelingsnøkkel. Midlene bør primært brukes på en generell styrking av skoleslaget, redusere ventelister og sørge for at skolepengene holdes så lave at ingen ekskluderes av økonomiske årsaker.

Med hilsen


for Svein M Skaaraas
Rådmann


Terje Halvorsen
Kultursjef